

Datum van inontvangstneming : 31/07/2025

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-371/25 - 1

Zaak C-371/25

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

4 juni 2025

Verwijzende rechter:

Sundsvalls tingsrätt (Zweden)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

30 mei 2025

Verzoekende partij:

FX

Verwerende partij:

De staat vertegenwoordigd door de Tillsynsmyndigheten i konkurser

[omissis]

PARTIJEN

Verzoekende partij

FX [omissis]

[omissis]

[omissis] Gävle

[omissis]

Verwerende partij

De staat vertegenwoordigd door de Tillsynsmyndigheten i konkurser
(Toezichthoudende autoriteit voor faillissementen)

[omissis]

[omissis] Sundsvall

ONDERWERP

Loonvordering; thans een verzoek om een prejudiciële beslissing

[omissis]

Verzoek om een prejudiciële beslissing

- 1 De tingsrätt (rechter in eerste aanleg) heeft overeenkomstig artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie besloten het Hof van Justitie van de Europese Unie te verzoeken om een prejudiciële beslissing over het volgende

Vragen

- 2 Moet een werkgever worden geacht in staat van insolventie te verkeren in de zin van artikel 1 en artikel 2, lid 1, van de richtlijn betreffende de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever (hierna: „insolventierichtlijn”)¹ wanneer hij onderworpen is aan:
 - a) bedrijfsherstructurering overeenkomstig nationaal recht, die door een nationale rechter kan worden gelast en die inhoudt dat een ondernemer in financiële moeilijkheden die een risico op insolventie vormen, in een speciale procedure onder toezicht van een bewindvoerder zijn activiteiten mag herstructureren, waarbij de zeggenschap van de ondernemer over zijn vermogen gedeeltelijk wordt beperkt?
 - b) de in bijlage A bij de insolventieverordening vermelde procedures², die aldus een insolventieprocedure in de zin van artikel 2, lid 4, van de insolventieverordening vormen?
- 3 Indien een van de of beide vorige vragen bevestigend wordt of worden beantwoord, kan bedrijfsherstructurering dan worden aangemerkt als een insolventieprocedure in de zin van de insolventierichtlijn, ook al heeft een lidstaat geen kennis gegeven van bedrijfsherstructurering als procedure die binnen de werkingssfeer van deze richtlijn valt, wanneer die lidstaat wel kennis heeft gegeven van bedrijfsherstructurering als insolventieprocedure in de zin van de insolventieverordening?

¹ Richtlijn 2008/94/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever.

² Verordening (EU) 2015/848 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 betreffende insolventieprocedures.

- 4 Indien bovenstaande vraag bevestigend wordt beantwoord, moet artikel 12 van de insolventierichtlijn dan aldus worden uitgelegd dat een nationale regeling op grond waarvan de werknemer verplicht is om zich bij het openbaar arbeidsbureau als werkzoekende te laten registreren opdat het loon over de opzegtermijn voor de periode waarin de werknemer geen arbeid voor een ander heeft verricht onder de loongarantie valt, onverenigbaar is met de richtlijn (zie arrest C-435/10, ECLI:EU:C:2011:751)?
- 5 Indien die vraag bevestigend wordt beantwoord, moet de insolventierichtlijn dan aldus worden uitgelegd dat een werknemer aanspraak kan maken op een recht op loongarantie en zijn of haar onvervulde loonaanspraak dus rechtstreeks op die richtlijn kan baseren (zie arrest C-441/99, ECLI:EU:C:2001:551)?

Achtergrond

- 6 FX was in dienst bij Energihem i Sverige AB. De arbeidsovereenkomst met FX is per 1 september 2022 opgezegd. Ten tijde van de aanzegging onderging Energihem i Sverige AB een herstructurering. FX hoefde tijdens de opzegtermijn niet meer te komen werken. De arbeidsovereenkomst is per 1 oktober 2022 beëindigd. FX is tijdens de opzegtermijn niet bij het openbaar arbeidsbureau als werkzoekende geregistreerd. Op 21 oktober 2022 heeft de bewindvoerder met betrekking tot het loon van FX over de opzegtermijn met inbegrip van het vakantiegeld een positief loongarantiebesluit genomen. Na beëindiging van de arbeidsovereenkomst heeft FX de regionale bewindvoeringsinstantie een verklaring overgelegd betreffende een loongarantiebetaling voor het loon over de opzegtermijn. FX heeft in die verklaring aangegeven dat hij zich niet bij het openbaar arbeidsbureau had laten registreren totdat het dienstverband was beëindigd. Om die reden heeft de bewindvoerder een wijzigingsbesluit genomen, waarin de loongarantie voor het loon over de opzegtermijn is afgewezen omdat FX zich tijdens de opzegtermijn niet bij het openbaar arbeidsbureau had laten registreren.

De vordering bij de rechter in eerste aanleg

- 7 Op 19 januari 2023 heeft FX bij de arrondissementsrechtbank een vordering ingesteld tegen de Zweedse Staat. FX heeft gevorderd dat de staat hem een bedrag van 32 000 SEK vermeerderd met rente moet betalen.
- 8 De staat heeft de vordering betwist.
- 9 Als grondslag voor zijn vordering heeft FX *primair* aangevoerd dat hij recht heeft op een loongarantiebetaling omdat bedrijfsherstructurering een insolventieprocedure betreft in de zin van de insolventieverordening. Bedrijfsherstructurering is in de verordening zodanig omschreven dat de procedure moet worden beschouwd als een insolventieprocedure die onder de insolventierichtlijn valt. Aangezien de richtlijn rechtstreekse werking heeft en in het licht van de bevindingen van het Hof van Justitie van de Europese Unie in de zaak C-435/10, kan niet worden geëist dat een

werknemer zich bij het openbaar arbeidsbureau moet laten registreren om een loongarantiebetalings te verkrijgen. Zweden hoeft de Commissie niet in kennis te hebben gesteld van bedrijfsherstructurering als insolventieprocedure om die procedure binnen de werkingssfeer van de insolventierichtlijn te laten vallen.

- 10 FX heeft *subsidiair* aangevoerd dat hij tijdens de opzegtermijn beschikbaar was voor de arbeidsmarkt, ook al was dat niet via het openbaar arbeidsbureau en dat dat op zichzelf al betekent dat hij recht heeft op een loongarantiebetalings.
- 11 FX heeft *meer subsidiair* aangevoerd dat de lönegarantilag (wet inzake loongarantie, 1992:497) een sociaizekerheidsregeling ten behoeve van werknemers is. Hij is niet door de werkgever of de bewindvoerder ingelicht over het feit dat hij zich bij het arbeidsbureau moest laten registreren, hetgeen, gelet op de beschermingsdoelstelling van de regeling, betekent dat hij recht heeft op een loongarantiebetalings, ook al heeft hij niet gedaan wat conform de regeling van hem wordt verlangd.
- 12 De staat heeft met betrekking tot het primaire middel van FX betoogd dat de insolventierichtlijn niet van toepassing is omdat Zweden geen kennis heeft gegeven van bedrijfsherstructurering als procedure die binnen de werkingssfeer van de richtlijn valt en dat bedrijfsherstructurering niet inhoudt dat de schuldenaar in staat van insolventie verkeert overeenkomstig artikel 2, lid 1, van de insolventierichtlijn.
- 13 De staat heeft met betrekking tot het subsidiaire middel van FX betoogd dat FX zich niet heeft laten registreren bij het openbaar arbeidsbureau, zoals voor de honorering van een loongarantiebetalings bij bedrijfsherstructurering is vereist.
- 14 Met betrekking tot het meer subsidiaire middel van FX heeft de staat aangevoerd dat de bewindvoerder/werkgever FX zowel mondeling in een bijeenkomst als schriftelijk informatie heeft verstrekt over waaraan FX moest voldoen om recht te hebben op een loongarantiebetalings op grond van de loongarantieregeling.

Argumenten van partijen met betrekking tot de uitlegging van artikel 1 en artikel 2, lid 1, van de insolventierichtlijn

FX

- 15 De algemene beginselen van gelijke behandeling in het gemeenschapsrecht houden in dat alle schuldeisers gelijk moeten worden behandeld. Vergelijkbare situaties van schuldeisers mogen niet verschillend worden behandeld.
- 16 Zweden heeft ontegenzeggijk kennis gegeven van bedrijfsherstructurering als insolventieprocedure die binnen de werkingssfeer van de insolventieverordening valt. Naast bedrijfsherstructurering is ook kennis gegeven van faillissement en schuldaanpassing en opgenomen in bijlage A bij de verordening. De insolventierichtlijn is gerelateerd aan de insolventieverordening. Artikel 1, lid 1, onder a), van de insolventieverordening bevat de basisvoorwaarden waaronder deze verordening van toepassing is. Er moet sprake zijn van een openbare collectieve

procedure die is gebaseerd op het recht inzake insolventie. De procedure moet ook gaan over het verlies van het beheer en de beschikking over het vermogen en de aanwijzing van een insolventiefunctionaris. Bedrijfsherstructurering voldoet aan het vereiste van verlies van het beheer en de beschikking over het vermogen. Er wordt immers een bewindvoerder aangesteld, hetgeen in de praktijk betekent dat de zeggenschap van de schuldenaar over zijn vermogen ernstig wordt beperkt [SOU 2016:17 (Staatsverslag nr. 2016:17), blz. 75 en prop. 2016/17:125 (voorstel 2016/17:125) blz. 21]. Insolventieprocedures kunnen dus gaan over liquidatie en reorganisatie en kunnen ook gericht zijn op schuldaanpassing.

- 17 Artikel 2 van de insolventieverordening bevat een aantal definities. In artikel 2, lid 1, wordt het begrip collectieve procedure gepreciseerd. Volgens dit artikel betreft dit procedures waarbij alle of een aanzienlijk deel van de schuldeisers van een schuldenaar betrokken zijn, met dien verstande dat in laatstgenoemd geval de vorderingen van schuldeisers die niet betrokken zijn, onverlet worden gelaten; Op grond van artikel 2, lid 4, wordt onder „insolventieprocedures” verstaan de in bijlage A bij de insolventieverordening genoemde procedures. Zoals reeds vermeld, betreft het in het geval van Zweden bedrijfsherstructurering, faillissement en schuldaanpassing. Het begrip insolventiefunctionaris wordt gedefinieerd in artikel 2, lid 5. In het geval van Zweden gaat het om insolventiefunctionarissen (förvaltare) of bewindvoerders (rekonstruktör), zoals vermeld in bijlage B bij de insolventieverordening.
- 18 De Commissie heeft er in een verslag op gewezen dat verordening (EG) nr. 1346/2000³ „[omissis] van toepassing is op collectieve procedures die ertoe leiden dat de schuldenaar het beheer en de beschikking over zijn vermogen geheel of ten dele verliest en dat een curator wordt aangewezen [...], d.w.z. dezelfde insolventieprocedures die onder de richtlijn vallen.”⁴ De Commissie heeft voorts in het verslag opgenomen dat op een aantal uitzonderingen na, de lidstaten tegenover de Commissie hebben bevestigd dat het bij de binnen de werkingssfeer van de richtlijn vallende nationale insolventieprocedures om de procedures gaat die in bijlage A bij de verordening zijn vermeld. Zweden behoort niet tot de lidstaten die een uitzondering hebben gemaakt.
- 19 De insolventieprocedure waarvan Zweden overeenkomstig bijlage A bij de insolventieverordening kennis heeft gegeven, valt dus binnen de werkingssfeer van de insolventierichtlijn.
- 20 De bepalingen van de insolventierichtlijn die betrekking hebben op collectieve procedures die zijn gebaseerd op de insolventie van de werkgever, hebben betrekking op alle nationale insolventieprocedures waarbij de garantiesituatie in de zin van de richtlijn zich voordoet. In Zweden valt bedrijfsherstructurering dus

³ Nu vervangen door de insolventieverordening.

⁴ COM (2011) 84 final, verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de uitvoering en toepassing van een aantal bepalingen van richtlijn 2008/94/EG betreffende de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever.

binnen de werkingssfeer van de insolventierichtlijn en die heeft rechtstreekse werking.

- 21 Krachtens de insolventierichtlijn zijn de mogelijkheden van de lidstaten om loonaanspraken van de loongarantie uit te sluiten, beperkt tot bepaalde specifieke situaties. Krachtens artikel 12, onder a), kunnen de lidstaten „de nodige maatregelen [omissis] treffen met het oog op het voorkomen van misbruiken” en kunnen zij krachtens artikel 12, onder b), betaling uitsluiten indien „nakoming van de verplichting niet gerechtvaardigd is wegens het bestaan van speciale banden tussen de werkgever en de werknemer [omissis]”. Om het recht van de werknemer op betaling te kunnen uitsluiten, moeten de gronden dus in artikel 12 zijn opgenomen. Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zaak C-435/10, van Ardenne, geoordeeld dat een verplichting tot registratie bij het openbaar arbeidsbureau niet was ingegeven door het voorkomen van misbruiken. Wat betreft de reden voor de verplichting van een werknemer om zich op grond van de wet inzake loongarantie te registreren bij het openbaar arbeidsbureau, zoals blijkt uit het arrest prop. 1993/94: 208 (voorstel 1993/24: 208), blz. 15, 31 en 34 e.v.: het doel was niet om misbruiken te voorkomen. Derhalve is het Zweedse vereiste in strijd met het gemeenschapsrecht, zowel ten aanzien van faillissement als ten aanzien van bedrijfsherstructurering.
- 22 In zaak C-441/99, Gharehveran, heeft het Hof geoordeeld dat de Zweedse Staat de staat heeft aangewezen als schuldenaar van een loongarantiebetaling door middel van door hemzelf gewaarborgde financiering uit overheidsmiddelen, en dat een particulier die in strijd met de richtlijn van betaling is uitgesloten, een recht op uitkering van de loonaanspraak rechtstreeks kan baseren op de bepalingen van de insolventierichtlijn.

Staat

- 23 Bij een verzoek om een prejudiciële beslissing van het Hof van Justitie van de Europese Unie moet in de vragen duidelijk worden gemaakt dat een beslissing tot bedrijfsherstructurering op grond van nationaal recht kan worden genomen indien een onderneming zodanige moeilijkheden ondervindt dat er een risico op insolventie bestaat en dat de schuldenaar, behoudens bepaalde in de wet voorziene uitzonderingen, zeggenschap over zijn eigendommen behoudt.

Relevante bepalingen van het Unierecht

Richtlijn 2008/94/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever

Artikel 1

1. Deze richtlijn is van toepassing op uit arbeidsovereenkomsten of arbeidsverhoudingen voortvloeiende aanspraken van werknemers tegenover werkgevers die in staat van insolventie in de zin van artikel 2, lid 1, verkeren.

Artikel 2

1. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt een werkgever geacht in staat van insolventie te verkeren wanneer is verzocht om opening van een in de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van een lidstaat neergelegde, op de insolventie van de werkgever berustende collectieve procedure die ertoe leidt dat deze het beheer en de beschikking over zijn vermogen geheel of ten dele verliest en dat een curator of een persoon met een vergelijkbare functie wordt aangewezen, en wanneer de uit hoofde van de genoemde wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen bevoegde autoriteit:

- a) hetzij heeft besloten tot opening van de procedure; of*
- b) hetzij heeft geconstateerd dat de onderneming of de vestiging van de werkgever definitief is gesloten, en dat het beschikbare vermogen ontoereikend is om opening van de procedure te rechtvaardigen.*

Artikel 13

De lidstaten stellen de Commissie en de andere lidstaten in kennis van de soorten nationale insolventieprocedures die binnen de werkingssfeer van deze richtlijn vallen, alsook van alle daarop betrekking hebbende wijzigingen. De Commissie maakt deze kennisgevingen bekend in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Verordening (EU) 2015/848 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 betreffende insolventieprocedures

Artikel 1

1. Deze verordening is van toepassing op openbare collectieve procedures, met inbegrip van voorlopige procedures, die zijn gebaseerd op het recht inzake insolventie en waarin, ten behoeve van herstel, schuldaanpassing, reorganisatie of liquidatie:

- a) een schuldenaar het beheer en de beschikking over zijn goederen geheel of gedeeltelijk verliest en een insolventiefunctionaris wordt aangewezen,*
- b) de goederen en de onderneming van een schuldenaar onder controle of toezicht van een rechter staan, of*
- c) een tijdelijke schorsing van een afzonderlijke executieprocedure door een rechter wordt verleend of van rechtswege gebeurt, ten behoeve van onderhandelingen tussen de schuldenaar en diens schuldeisers, voor zover de procedure waarin de schorsing wordt verleend in passende maatregelen ter*

bescherming van de gezamenlijke schuldeisers voorziet en, indien er geen overeenstemming wordt bereikt, voorafgaat aan de onder a) of b) bedoelde procedure.

Indien de in dit lid bedoelde procedures kunnen worden ingeleid in omstandigheden waarin er slechts een risico op insolventie bestaat, hebben deze procedures tot doel de insolventie van de schuldenaar of het staken van diens bedrijfsactiviteiten te voorkomen.

De in dit lid bedoelde procedures worden opgesomd in bijlage A.

Artikel 2

Voor het doel van deze verordening wordt verstaan onder:

1. *„collectieve procedure”: procedure waarbij alle of een aanzienlijk deel van de schuldeisers van een schuldenaar betrokken zijn, met dien verstande dat in laatstgenoemd geval de procedure de vorderingen van schuldeisers die hierbij niet betrokken zijn, onverlet laat;*

2. *[omissis]*

3. *„schuldenaar die zijn goederen in bezit houdt”: een schuldenaar ten aanzien van wie een insolventieprocedure is geopend, waarbij niet noodzakelijkerwijs een insolventiefunctionaris wordt aangewezen of waarbij de rechten en plichten aangaande het beheer van de goederen van de schuldenaar niet volledig aan een insolventiefunctionaris worden overgedragen, en de schuldenaar derhalve volledig of ten minste ten dele de zeggenschap over zijn goederen en zijn onderneming behoudt;*

4. *„insolventieprocedures”: de procedures opgesomd in bijlage A;⁵*

5. *„insolventiefunctionaris” elke persoon of instantie waarvan de taak, ook op tussentijdse basis, erin bestaat:*

i) de in het kader van een insolventieprocedure ingediende vorderingen te verifiëren en te aanvaarden;

ii) het collectieve belang van de schuldeisers te behartigen;

iii) het geheel of een deel van de goederen waarover de schuldenaar het beheer en de beschikking heeft verloren, te beheren;

iv) de onder iii) bedoelde goederen te liquideren, of

v) toe te zien op het beheer van de onderneming van de schuldenaar.

⁵ Zweden heeft kennis gegeven van faillissement, bedrijfsherstructurering en schuldaanpassing.

De in de eerste alinea bedoelde personen en organen worden opgesomd in bijlage B.⁶

Relevante Zweedse bepalingen

Lag (2022:964) om företagsrekonstruktion (Wet (2022:964) inzake bedrijfsherstructurering)

Hoofdstuk 1, artikel 1

Deze wet is van toepassing op ondernemers in financiële moeilijkheden die na een rechterlijke beslissing in een speciale procedure hun activiteiten kunnen herstructureren onder toezicht van een bewindvoerder (bedrijfsherstructurering).

Hoofdstuk 2, artikel 10

Bedrijfsherstructurering kan slechts worden gelast indien:

- 1. mag worden aangenomen dat de schuldenaar niet in staat is zijn uitstaande schulden te voldoen of dat die omstandigheid zich op korte termijn zal voordoen of dat de schuldenaar anderszins financiële moeilijkheden heeft die een risico op insolventie met zich meebrengen, en*
- 2. er redelijke gronden zijn om aan te nemen dat de levensvatbaarheid van de onderneming door herstructurering kan worden gewaarborgd.*

Hoofdstuk 2, artikel 20

Tijdens de bedrijfsherstructurering behoudt de schuldenaar de zeggenschap over zijn eigendommen.

Zonder toestemming van de bewindvoerder is het de schuldenaar echter niet toegestaan:

- 1. zich te kwijten van verplichtingen die vóór de beslissing tot bedrijfsherstructurering zijn ontstaan, of zekerheid te stellen voor deze verplichtingen;*
- 2. nieuwe verplichtingen aan te gaan die buiten het lopende beheer van de onderneming vallen; of*
- 3. andere rechten die onmisbaar zijn voor de onderneming van de schuldenaar, te overdragen, te verpanden of af te staan.*

⁶ Zweden heeft kennis gegeven van förvaltare (insolventiefunctionarissen) en rekonstruktör (bewindvoerders).

Het vereiste van toestemming van de bewindvoerder is ook opgenomen in hoofdstuk 3, artikelen 2 en 9.

Wet inzake loongarantie (1992: 497)

Artikel 1

De staat is krachtens deze wet aansprakelijk voor de betaling van vorderingen van werknemers (staatsloongarantie) jegens een werkgever die:

- 1. in Zweden of in een ander Noords land failliet is verklaard;*
- 2. een bedrijfsherstructurering ondergaat; of*
- 3. in een ander land van de Europese Unie (EU-lidstaat) of de Europese Economische Ruimte (EER-landen) dan Zweden het voorwerp is van een insolventieprocedure in de zin van artikel 2, lid 1, van richtlijn 2008/94/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever, zoals gewijzigd bij richtlijn (EU) 2015/1794 van het Europees Parlement en de Raad.*

Artikel 7a

Betaling uit hoofde van de garantie vindt ook plaats ten aanzien van aanspraken op loon over de opzegtermijn gedurende een periode van een maand vanaf de faillissementsbeslissing. Hetzelfde is van toepassing ten aanzien van een beslissing tot herstructurering van de onderneming, op voorwaarde dat de werknemer tijdens de opzegtermijn geen werkzaamheden voor de werkgever heeft verricht en had mogen verrichten.

De aanspraak op loon over de opzegtermijn valt onder de garantie voor een periode die niet langer is dan de opzegtermijn en wordt berekend overeenkomstig artikel 11 van lag (1982:80) om anställningsskydd [wet (1982:80) inzake arbeidsbescherming]. Loon over de opzegtermijn voor de periode waarin de werknemer geen arbeid verricht voor anderen of zijn eigen onderneming voert, valt slechts onder de garantie indien hij of zij kan aantonen dat hij of zij zich als werkzoekende bij het openbaar arbeidsbureau heeft laten registreren. Voor de opzegtermijn dekt de garantie alleen het loon dat of de vergoeding die hoger is dan het inkomen dat de werknemer in de periode waarop het loon of de vergoeding betrekking heeft, van zijn of haar eigen onderneming heeft ontvangen, of in een ander dienstverband heeft ontvangen of had kunnen ontvangen. Om te bepalen in hoeverre de loon- of vergoedingsvorderingen tijdens de opzegtermijn onder de garantie vallen, wordt trajectbegeleiding voor een persoon die aan een arbeidsmarktprogramma deelneemt, net zo behandeld als in dezelfde tijd verworven inkomen uit ander werk, voor zover de begeleiding betrekking heeft op dezelfde periode als het loon of de vergoeding en de werknemer na de ontslagaanzegging een recht op de begeleiding heeft verkregen.

Uit hoofde van de garantie wordt echter niet uitgekeerd aan de in artikel 12, zesde alinea, van de förmånsrättslag (1970:979) [wet inzake preferente rechten (1970:979)] bedoelde werknemers.

Behoeftte aan een prejudiciële beslissing

- 24 Vaststaat dat de toenmalige werkgever van FX, toen deze de ontslagaanzegging ontving, naar nationaal recht een speciale procedure onderging voor herstructurering van de onderneming onder toezicht van een bewindvoerder (bedrijfsherstructurering) en dat was voldaan aan de voorwaarden van artikel 1 van de wet inzake loongarantie, waar het nationale recht voorschrijft dat een werknemer recht heeft op staatsloongarantie in geval van bedrijfsherstructurering.
- 25 Voorts staat vast dat FX tijdens de opzegtermijn voldeed aan bepaalde, maar niet noodzakelijkerwijs aan alle (zie punt 26 hieronder), voorwaarden van artikel 7a, tweede alinea, van de wet inzake loongarantie, die waren vereist om zijn onvervulde loonaanspraak onder de staatsloongarantie te laten vallen.
- 26 Zoals de staat heeft betoogd, voldeed FX niet aan de in artikel 7a, tweede alinea, van de wet inzake loongarantie, neergelegde verplichting om zich bij het openbaar arbeidsbureau als werkzoekende te laten registreren. Volgens de staat moet uit het verzuim van FX om zich als werkzoekende te laten registreren volgen dat zijn onvervulde loonaanspraken niet onder de loongarantie vallen die overeenkomstig de wet inzake loongarantie wordt uitgekeerd.
- 27 Opdat de rechter in eerste aanleg kan beoordelen of FX met betrekking tot zijn onvervulde loonaanspraak recht heeft op loongarantie, hetzij op grond van het nationale recht, hetzij rechtstreeks op grond van de insolventierichtlijn, moet die rechter een besluit nemen over hoe artikel 1 en artikel 2, lid 1, van de insolventierichtlijn moeten worden uitgelegd. Kan een werkgever wiens onderneming wordt geherstructureerd uit hoofde van een beslissing van een rechter wanneer de werkgever financiële moeilijkheden heeft die een risico op insolventie met zich meebrengen en die ertoe leiden dat zijn zeggenschap over zijn vermogen ten dele wordt beperkt, worden geacht in staat van insolventie te verkeren in de zin van artikel 2, lid 1, van de insolventierichtlijn?
- 28 Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zaak C-435/10 geoordeeld dat de insolventierichtlijn zich verzet tegen een nationale regeling die voorziet in de verplichting voor een werknemer om zich in geval van insolventie van zijn of haar werkgever als werkzoekende te laten registreren voor het volledig geldend maken van zijn of haar recht op honorering van onvervulde loonaanspraken.
- 29 De rechter in eerste aanleg maakt uit de uitspraak op dat de *insolventie van de werkgever* – zoals gedefinieerd in artikel 2, lid 1, van de insolventierichtlijn – doorslaggevend is bij de vaststelling of de richtlijn van toepassing is en of het nationale recht andere dan de in de richtlijn vermelde eisen mag stellen met betrekking tot het recht op loongarantie voor onvervulde loonaanspraken.

- 30 Zoals FX heeft betoogd, zijn er overeenkomsten tussen de definitie van het begrip insolventie in artikel 2, lid 1, van de insolventierichtlijn en in artikel 1 van de insolventieverordening. FX heeft in dit verband aangevoerd dat het begrip *insolventie* in de insolventierichtlijn op dezelfde wijze moet worden opgevat als in de insolventieverordening, en dat de procedures van artikel 1 en artikel 2, lid 4, van insolventieverordening derhalve kunnen worden geacht binnen de werkingssfeer van de insolventierichtlijn te vallen.
- 31 De rechter in eerste aanleg heeft daarentegen een verschil opgemerkt tussen artikel 1 en artikel 2, lid 1, van de insolventierichtlijn enerzijds en artikel 1 van de insolventieverordening anderzijds. Zoals blijkt uit artikel 1, lid 1, tweede alinea, van de insolventieverordening, wordt de werkingssfeer van dit artikel uitgebreid naar procedures waarbij een *risico op insolventie* bestaat. Een dergelijke uitbreiding lijkt in artikel 1 of artikel 2, lid 1, van de insolventierichtlijn niet te bestaan. In het nationale recht is het risico op insolventie een kenmerk voor bedrijfsherstructurering (zie hoofdstuk 2, artikel 10, van de wet inzake bedrijfsherstructurering).
- 32 De vraag van de rechter in eerste aanleg aan het Hof van Justitie van de Europese Unie is derhalve of bij de beoordeling of een werkgever in staat van insolventie verkeert overeenkomstig artikel 2, lid 1, van de insolventierichtlijn, insolventieprocedures die kunnen worden ingeleid wanneer slechts een risico op insolventie bestaat, dat wil zeggen procedures waarop de uitbreiding van de werkingssfeer van het artikel in artikel 1, lid 1, tweede alinea, van de insolventieverordening doelt en die een kenmerk zijn voor bedrijfsherstructurering, op dezelfde wijze moeten worden behandeld als insolventieprocedures waarbij de schuldenaar insolvent is overeenkomstig artikel 1, lid 1, eerste volzin, van de insolventieverordening.
- 33 Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord, wenst de rechter in eerste aanleg ook van het Hof van Justitie van de Europese Unie te vernemen of artikel 13, of enig ander artikel, van de insolventierichtlijn betekent dat een lidstaat kennis moet geven van nationale insolventieprocedures, zoals bedrijfsherstructurering, die binnen de werkingssfeer van de richtlijn vallen, opdat zij insolventieprocedures in de zin van de insolventierichtlijn vormen.

[omissis]